

ת"פ 42320/13 - מדינת ישראל נגד ד.ה.

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 42320-13 מדינת ישראל נ' ה'

בפני כבוד נשיא אביטל חן
בעינוי: מדינת ישראל

נגד
ד.ה.

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בעבירה שענינה תקיפה סתם בן זוג.

על פי עובדות כתוב האישום המתווך ביום 13/1/19 בעקבות ויכוח בין הנאשם לבין בת הזוג, הגבר גברת ל.ס. (להלן: "המתלוונת"), תפס הנאשם את המתלוונת באמצעות ידו, הצמידה אליו ודחפה.

המתלוונת ביקשה מן הנאשם שיאפשר לה ללקת ארך הנאשם סירב, תפסה באמצעות ידו, סתם את פיה ונייער את גופה, תוך שהוא אומר לה לשבת ומתעלם מבקשתו. המתלוונת ניסתה מספר פעמים ללקת ארך הנאשם תפסה ומנעה ממנו לעזוב.

בשלב מסוים עברה למקום עוברת אורח שהבחינה במעשה הנאשם, התקרבה אליו וצעקה למלוונת לעלות לרכבה. בשלב זה, עזב הנאשם את המתלוונת והיא עלה לרכבה לרכבה של אותה עוברת אורח ונמלטה מן המקום.

תסקירות שירות המבחן

הנאשם בן 48, גירוש ואב לילדה בת 13, עובד כטכנאי בחברה לתשתיות תקשורת.

מפתח צנעת הפרט לא יפורט כל האמור בתסקיר שירות המבחן. באופן כללי "אמר כי הנאשם בא מרקע משפחתי לא פשוט ונאלץ להתמודד מגיל צעיר עם חוויות וקשיים, אשר להערכת שירות המבחן, יתכן כי עמדו בבסיס התנהגוותו האימפלסיבית, כמתואר בכתב האישום".

עמוד 1

עוד צוין כי הנאשם סובל מפגיעה בדמיונו העצמי, ובביע דפוסים הישרדותיים, הנמצאים אף הם ברקע לביצוע העבירה.

לנائم הוצע להשתלב בסדנא לשיליטה בכעסים והוא הביע נוכנות מילולית כך, אך לצד זאת מסר כי יתנסה להתחייב לתהילך נוכח תנאי עובודתו הכלולים נסיעות תכופות לחו"ל. שירות המבחן מעיריך כי מעבר לקשיים אוטם האובייקטיביים, לנائم קושי להתמודד עם החוויות שבעברו ולהכיר בחלקים תוקפניים באישיותו.

שירות המבחן עשה ניסיון ליצור קשר עם המטלוננט, ללא הצלחה, ולפיכך עמדתה לא הובאה בתסקיר.

הנائم נעדר עבר פלילי ונטול אחריות חלקית על ביצוע העבירה.

שירות המבחן התרשם כי לצד גילי אמפתיה כלפי המטלוננט, הבנה ראשונית של בעיות התנהלותו באירוע והפקת לקוחות ממשי, נטוה הנאשם לאמץ עמדה קורבנית ולהמעיט מוחומרת מעשו.

לאור התרשומות שירות המבחן כי העבירה חריגה להתנהגותו ולערכיו, נוכח היומו נעדר עבר פלילי ועל מנת להימנע מפגיעה בתעסוקתו, ממליץ שירות המבחן על הימנעות מהרשעתו של הנאשם בדין ועל השחת צו של"צ בהיקף של 140 שעות.

טייעוני הצדדים לעונש

בティיעונה לעונש, התייחסה התביעה למידת הפגיעה בערך המוגן, לעברו הפלילי של הנאשם ולהודאותו ביצוע העבירה.

מנגד, צינה את האחריות החלקית שנטל על מעשו תוך שהוא מצמצם את חלקו ו מביע עדמה קורבנית.

עוד טענה התביעה כי עניינו של הנאשם אינו עומד בתנאי הפסיקה הקבועים אמתי ימנע בית המשפט מהרשעתו נאשם.

בנסיבות העניין, טוענת התביעה למתחם ענישה הנע בין של"צ למאסר בפועל בן 6 חודשים שאפשר שירוצה בדרך של עבודות שירות ובקשת להשית על הנאשם מאסר מותנה ושל"צ בן 180 שעות.

מנגד, מצין הסגנון את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה מבלי שנפתחו תיקים פליליים נגד הנאשם והוא היה חריג לשגרת חייו של הנאשם.

בהתייחס לאמור בתסקיר לפיו הנאשם התנגד להשתלב בטיפול הפנה הנאשם לכך שעובודתו של הנאשם כוללת נסיעות רבות לחו"ל, בנסיבות שאין הוא יכול להתחייב להתميد בטיפול.

הסגור מפנה להודעה של המתלונת במשפטה ממנה עולה כי לא הייתה אלימות מצד הנאשם ומעשו התרמצו בטלולה ובנהחת יד על פיה, שלא תשמע עצמה. עוד ציין כי התלונה הוגשה על ידי עוברת אורה ולא על ידי המתלונת וכי גם לאחר האירוע, נמשך הקשר בין המתלונת לבין הנאשם.

בנוגע לשאלת הרשעה טוען הסגור כי מעשו של הנאשם נמצא ברף העבירה, ולא תהא פגיעה באינטרס הציבורי, היה יווחלט על אי הרשעתו.

דין וגזרת דין

ה הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה סתמה- בן זוג.

על חומרת העבירה של תקיפת בן זוג נכתב רבות בפסקת בית המשפט העליון. לנוכח נפוצות העבירה בקרב הציבור, ופוטנציאלי הסיכון הטמון בה, מצויים בתם המשפט לשאת תרומותם לצמצום התופעה על ידי הטלת עונשים בכוחם להתריע עבריינים פוטנציאליים.

בע"פ 9621/02 מדינת ישראל נגד פלוני נפסק מפי כב' השופט בינוי (כתוארה דא):

"התופעה של אלימות כלפי נשים אשר במקרים רבים אף מסתימת ברצח מחייבת תגובה מחמירה ומתריעה...בנסיבות אלו מצויים אנו לחת ביטוי עונשי הולם לחומרת המעשים באופן שבו כדי להרטיע את המשיב מפני חזרה על מעשים מסוכנים אלה ואף להתריע עבריינים בכוח".

ברע"פ 182/13 נעם משה נ' מדינת ישראל נפסק מפי כב' השופט א' שהם:

"מעשי אלימות בתחום המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתחום משפחה שרו יחס אהבה, הרמונייה, וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות בתחום המשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פעריו הכוחות הם גדולים כמשמעותם כלפי קטינים או כלפי בת זוג [...] נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות [...], תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בעונשה בעבירות אלה" (בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל).

הערך המוגן בעבירה של תקיפת בן זוג הינו הגנה על שלומו הגוף וביטחונו האישי של הפרט. במקרה שבפני, עיון בעובדות כתוב האישום מעלה כי מדובר בפגיעה ברמה נמוכה.

בדיקת הפסקה הנוגגת מעלה כי במקרים דומים לקרה שבפני הוטלו על נאים עונשים הנעים מענישה הצופה פני עתיד בדמות מאסר מוותנה עד ל-6 חודשים מאסר שאפשר שירצו בדרך של עבודות שירות.

בהתאם לכללי הבנית ענישה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם לאירוע שבפני נע בין מאסר מוותנה ל-4

חודשי מאסר, שאפשר שירותו בעבודות שירות.

העונש המתאים

בעת גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם רשאי בית המשפט ליתן דעתו לנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה, עליהן ניתן ללמידה בין היתר מטייעני הצדדים ומתスクיר שירות המבחן.

ה הנאשם הודה בעבודות המקיימות את העבירה אם כי נטל אחריות חלקית על ביצוען.

להערכת שירות המבחן חוות ש עבר הנאשם בילדותו ובחייו הבוגרים עדמו ברקע לביצוע העבירות. הוצע לנימוק להשתלב בטיפול, אך הוא סירב שלא יכול היה להתחייב לטיפול בגלל נסיבות הקשורות לעיסוקו.

ה הנאשם בעל ערכיים תקינים בבסיסו, מנהל אורח חיים תקין, וזה הפעם הראשונה בה הינו עומד לדין פלילי.

לא הובאו בפני נימוקים המצדיקים הימנעות מהרשעתו של הנאשם בעבירה בה הודה, בהתאם לכללים שנקבעו בפסיקה. לא הוכחה פגעה קונקרטית שעלולה להיגרם בהרשעתו, ובנוספּה, הנאשם לא עבר הליך טיפול מתאים.

לפיכך, אני מרשים את הנאשםodon אוטו לעונשים הבאים:

1. **140 שעות של"צ.**

השל"צ יסתהים בתוך 12 חודשים.

הסביר לנימוק אם לא יבצע את השל"צ במלואו, יוחזר ענינו לבית המשפט.

2. **שלושה חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 36 חודשים, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירות אלימות נגד הגוף.**

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

מצירויות תשליך העתק הפרוטוקול לשירות המבחן.

ניתן היום, 19.6.2016 בנסיבות הצדדים.

